

Viering in Zorneding op 18 januari 2025
Jezus komt, ben je bereid? – Anja Schraal
Link naar de video

Jezus spreekt aan het begin:

"Mijn kinderen, Ik wil graag een welkomstwoord tot jullie richten, voordat jullie in deze kring jullie harten openen – in wederzijds vertrouwen en vertrouwen in Mij. Ik zeg jullie dat elk woord dat hier gesproken wordt, Ik opneem in Mijn hart. Ik leg het in Mijn barmhartigheid, om jullie de zekerheid te geven die jullie zo hard nodig hebben: dat Ik bij jullie ben, dat Ik elke gedachte die jullie denken en elk woord dat jullie spreken altijd hoor.

In dit bijzondere uur, dat Ik bijeenroep voor Mijn kinderen die verlangen naar Mijn liefde en Mijn aanwezigheid, laat Ik jullie woorden op een bijzondere manier tot leven komen. Ik plaats ze in het licht dat bevrijding brengt, zodat jullie begrijpen waarom bepaalde levenssituaties zich voordoen, waarom dit of dat je overkomt, Mijn kind, en je jezelf afvraagt: 'Mijn God, waarom laat U dit toe?!'

En Ik zeg: Mijn kind, Ik toets jouw trouw aan Mij. Ik toets de kracht van jouw geloof, want het bewijs van geloof en trouw is niet alleen nodig voor Mij, maar het toont ook jou waar je staat. Dat is zo belangrijk op de weg naar Mij. En dit alles – overgave, trouw en soms ook blinde gehoorzaamheid – rust op de basis van nederigheid. Die nederigheid heeft de ziel zo dringend nodig om vooruit te komen op het geestelijke pad. Deze nederigheid is ook het fundament van liefde, boven alles.

Hier, in deze kring, plaats Ik jullie op deze basis van nederigheid door Mijn liefde aan jullie te getuigen. Hierdoor wordt de ziel heel klein in haar eigen ogen, maar groeit het hart uit deze kleinheid. Het wordt als een bron die water van het leven schenkt, als een boom die vruchten geeft aan de mensen die Ik naar jullie toebreng. Zo moet het zijn, Mijn kinderen. Daarvoor bereid Ik jullie voor, zowel in het grote als in het kleine.

Neem daarom deze welkomstwoorden aan, waarin Ik jullie omhels met Mijn liefde, om jullie te laten zien wat jullie voor Mij betekenen en wat Ik voor jullie beteken. Mijn vrede doordringt jullie harten en zielen. Ga nu deze ruimte van geborgenheid binnen, waar geen dood is, waar geen verdriet is en geen zorgen zijn.

Deze ruimte, Mijn kinderen, heb Ik in ieder van jullie gebouwd. Maar de ingang is waarlijk klein, een naaldenoog, en de naam van dit naaldenoog is nederigheid. Alleen daardoor kunnen jullie bij Mij komen. Alleen zo kan de geest van deze ruimte jullie volledig vervullen, van binnenuit, voor altijd en eeuwig. Amen."

Lied van ExGerWolf: Door bergen en dalen naar U, Jezus.

Gespreksronde – Broeders en zusters delen geestelijke ervaringen en huidige situaties en gevoelens in het geloofsleven

(De uitspraken zijn deels ingekort en aangepast):

G: In 2012 had ik een hartinfarct. Ik werd opgenomen in het ziekenhuis en daar, hoe zal ik het zeggen, ben ik ook gestorven. Plotseling bevond ik mij in een lift. De deur ging open, ik

stapte eruit en zag vijf mensen voor mij staan. De vijfde in de rij was Jezus. Voor deze vijf stonden twee engelen: één in witte kleren en één in zwarte kleren. Ik liep heel lichtvoetig, ja, alsof ik zweefde – zonder enig gewicht – in de richting van Jezus. Maar halverwege, dat was misschien 10 of 15 meter, hebben de artsen mij weer teruggehaald. Ineens was ik weer in de lift en werd ik wakker in de werkelijkheid van het aardse leven. Dit is een ervaring die ik nooit zal vergeten, vooral omdat Jezus erbij was, samen met de twee engelen.

Ga.: De laatste keer, in december, zei Jezus via Samuel: “Ik ben een gelukkige God, Ik ben een gelukkige Vader.” Het voelde alsof Hij dat persoonlijk tegen mij zei. En dat draag ik sindsdien met mij mee. Ik denk: als de Vader gelukkig is, kunnen Zijn kinderen ook gelukkig zijn. Alleen een gelukkige Vader kan gelukkige kinderen hebben.

A: De afgelopen weken voel ik energetisch veel spanning. Ik zit in een situatie waarin ik denk dat er een heroriëntatie nodig is, zowel innerlijk als uiterlijk. Ik hoop op een inspiratie over welke richting die heroriëntatie op moet gaan. Mijn leven had tot nu toe een duidelijke koers; ik wist altijd waar ik naartoe wilde. Maar op de een of andere manier is dat weg. Misschien werkt het niet meer zoals vroeger. De innerlijke richting begint misschien ergens zichtbaar te worden, maar wat ik nu moet doen, welke stappen ik moet zetten...

S: Je verlangt naar een herinrichting van je aardse bestaan?

A: Ja, ik heb het gevoel dat alles overleefd is, dat het geen zin meer heeft zoals het nu is.

S: Geluk en tevredenheid in de buitenwereld zijn altijd afhankelijk van het innerlijke, van de toestand van de ziel. Het is daarom belangrijk om eerst een innerlijk rustpunt te creëren, zodat de buitenwereld zich daarop kan afstemmen. Op deze weg naar innerlijke tevredenheid en vrede heeft Jezus jou al geleid. Hij heeft jou Zijn liefde laten zien en gezegd dat Hij in jouw leven is gekomen en het graag wil vormgeven.

Dat gebeurt natuurlijk niet van buiten naar binnen, maar van binnen naar buiten. Jezus zal je uiterlijke omgeving niet meteen veranderen; eerst moet er orde en tevredenheid in jou ontstaan door het besef: Ik vertrouw op Jezus en vind geborgenheid in Hem. Pas daarna zullen de uiterlijke omstandigheden veranderen. Je bent eigenlijk al op de goede weg. Misschien is het belangrijk om je minder met de wereld bezig te houden en je in stilte te richten op deze innerlijke vrede. Zo kun je dat vertrouwen opbouwen dat Jezus je ziel met Zijn Geest wil vervullen en dat Hij een plan met jou heeft.

Maar dat is alleen mogelijk als je je volledig overgeeft, vertrouwt en innerlijke vreugde vindt in het feit dat God jou bij naam heeft geroepen en dat Hij je met Zijn liefde wil vervullen. Maar ik voel een weerstand in je ziel die verhindert dat God echt in je leven kan ingrijpen. Voel je twijfel in jezelf over Gods liefde voor jou?

A: Ik denk het niet. Het is meer dat ik heel ontevreden ben met hoe de dingen nu zijn.

S: Ja, dat is een weerstand... Je zit midden in een proces. Het is voor jou misschien niet tastbaar, maar je voelt dat er iets in je gebeurt, dat je bewustzijn verandert. In dit proces is het heel belangrijk dat je niet begint te twijfelen of ontevreden wordt. Het is iets dat de hemelse Vader in gang heeft gezet.

Alleen samen met Hem kun je hier doorheen gaan. Het is heel belangrijk dat je aan Zijn zijde blijft. Je hebt geduld en vertrouwen nodig – die zijn de sleutel tot geestelijk succes. Werk eraan om die ontevredenheid, die barrière, los te laten. Ga samen met Jezus door dit proces, blijf vertrouwen en houd van Hem. Dan zal alles zich oplossen en helder worden. Maar het kost tijd en geduld.

Het draait om het eeuwige leven. Het perspectief is het eeuwige leven – hoe je ziel uiteindelijk de eeuwigheid binnengaat. Dit is nu de voorbereiding daarop. Soms is die mooi, soms extreem ongemakkelijk. Maar het doel is dat je, wanneer je terugkeert naar je geestelijke thuis, de hoogste gelukzaligheid in de eeuwigheid zult ervaren. Daar gaat het om. Dit aardse leven is de voorbereiding daarop. Daarom: accepteer het zoals het is en vertrouw.

M: Voor dit winterseizoen had ik mij voorgenomen om een intiemere relatie met Jezus op te bouwen. In de herfst had ik een periode waarin ik dacht: eerst moet ik innerlijk leeg worden – van de wereld, maar ook van mijn eigen verwachtingen en ideeën, zelfs van geestelijke verwachtingen.

Toen dacht ik: oké, omdat ik zoveel denk en pieker, is het nodig dat ik innerlijk probeer leeg te worden, zodat ik kan uitschakelen. Ik mis namelijk mijn hele leven al een fysieke balans, omdat ik lichamelijk beperkt ben en in een rolstoel zit. Daardoor is mijn hoofd altijd actief.

Ik heb een beeld gebruikt dat me al eerder heeft geholpen: ik stelde me voor dat ik in een lift zat en diep de aarde in ging. Hoe dieper ik naar beneden ging, hoe minder lawaai ik hoorde en hoe minder mijn ogen waarnamen. Uiteindelijk kwam ik bij mezelf aan en liet ik alles los wat vanuit de wereld aan me kleefde.

Daarna gaat het erom in jezelf te luisteren – naar Jezus luisteren. Dat betekent niet nadenken over Jezus of over geestelijke dingen, maar gewoon luisteren. En zeggen: oké, of er nu iets komt of niet, ik neem nu een paar minuten of langer de tijd en laat Jezus weten: ik luister naar U, of ik probeer het in ieder geval.

Dan merk je natuurlijk hoe moeilijk dat is, omdat de gedachten meteen weer opkomen. Deze twee dingen – leeg worden en luisteren – moeten op een of andere manier beter met elkaar verbonden worden, zodat de innerlijke relatie met Jezus kan groeien."

S: Wanneer je gedachten niet tot rust komen, kan het helpen je voor te stellen dat Jezus naar je luistert. Het is alsof je samen met Jezus denkt. Je betreft Hem bij je gedachtenwereld en weet: Jezus luistert nu, Hij denkt deze gedachte samen met mij. Zelfs als je je gedachten niet kunt kalmeren, kun je zo toch een verbinding met Jezus maken.

M: Ja, dat doe ik ook, maar soms worstel ik ermee, vooral als ik met concrete uitdagingen in het dagelijks leven te maken heb. Dan sta ik voor de spanning tussen enerzijds me tot Jezus willen richten en anderzijds een oplossing zoeken voor een concreet probleem. Vaak beland ik in situaties waarin ik denk: nu heb je van alles op internet opgezocht om een oplossing te vinden, en ondertussen bedenk ik: één gedachte van Jezus en ik zou precies weten wat de oplossing is. Al die tijd die ik besteed, zou ik kunnen besparen als Jezus zou zeggen: "Je

hoeft nu nog niet te zoeken, want je oplossing komt pas over een half jaar.” Dat zou me innerlijke rust geven en ik zou me op andere dingen kunnen richten. Helaas heb ik de afgelopen weken en maanden vaak in zulke situaties gezeten. Mijn wens voor het nieuwe jaar is dat de geestelijke en aardse wereld meer in elkaar overlopen en dat die verbinding blijft bestaan.

T: Ja, ik vind de relatie met Jezus helemaal niet ingewikkeld. We zijn Zijn geliefde kinderen, en Hij is onze liefste Vader in ons midden – wat voor problemen zouden er dan kunnen zijn? Als we problemen hebben, leggen we ze in Zijn handen, vol vertrouwen, meer is er niet nodig. En ondertussen proberen we steeds sterker te worden in de liefde, voor Hem en voor onze naasten, heel eenvoudig. Niets ingewikkelds. Het staat er toch: Word als de kinderen.

R: Ja, precies. Nou, ik heb tussen Kerst en Nieuwjaar weer zware innerlijke strijd gehad, echt een gevecht met mezelf. Vanaf januari is het beter geworden. Vorige week voelde ik: ik word helemaal leeg. En ik dacht: wat is dit nu? Dat is ook niet echt prettig. Maar sinds vorige week merk ik dat dit nu in rust overgaat. Ik raak niet meer zo snel geïrriteerd, ik accepteer het nu gewoon, en ik ben blij dat het innerlijk beter wordt. Ik voel nu: minder gedachten, minder kwetsbaarheid, minder opwinding. Het gaat nu echt goed met me.

I: Toen we vandaag hierheen reden, was ik verbaasd. Normaal, als ik mijn Jezus vraag om met me mee te gaan, zegt Hij altijd: “Ik ben al lang daar.” Hij noemt me ook altijd Mijn kind, maar vandaag zei Hij: Mijn schat. Toen dacht ik: wat is dit? En toen kwamen er twijfels of het echt Zijn woorden waren. Maar uiteindelijk zei ik tegen mezelf: ik accepteer het gewoon zoals het is. Wat ik onderweg ook hoorde, was: Waarom zoeken jullie Mij? Ik ben al lang hier. En dat is precies hoe ik het voel: dat Jezus altijd aanwezig is, waar we ook heen gaan, wat we ook zien, of wie we ook tegenkomen.

Wat mij verder nog bezighoudt, is dat mijn man en ik momenteel allebei ergens last van hebben. Hij heeft pijn in zijn arm, en ik in mijn lies. Ik wacht erop en hoop dat ik kan begrijpen...

S: Dat is interessant en opvallend dat momenteel veel broeders en zusters lichamelijke klachten hebben. Blijkbaar manifesteren verkeerde innerlijke houdingen zich steeds meer in het lichaam en worden ze zichtbaar. Het is belangrijk de betekenis hiervan te begrijpen: wat symboliseren je arm, rug of lies? De rechterarm staat bijvoorbeeld voor materiële handelingen, de linker voor geestelijke; de rug symboliseert oprechtheid en geestelijke rechtigheid, zonder twijfel. (Het boek *Ziekte als Weg: De interpretatie en betekenis van ziektebeelden van Thorwald Dethlefsen en Rüdiger Dahlke* kan hierbij nuttig zijn.)

Deze toenemende openbaring van innerlijke disbalans vindt niet alleen plaats bij individuen, maar ook wereldwijd. De innerlijke toestand van de aarde, de schade die haar ziel heeft opgelopen en nog steeds oploopt, wordt steeds zichtbaarder in de fysieke wereld. Denk aan de toenemende natuurbranden en natuurrampen. Het is een tijd waarin innerlijke verwondingen naar buiten treden, zodat ze uiteindelijk genezen en gereinigd kunnen worden.

P: Kun je uitleggen wat hartproblemen betekenen?

S: Het hart symboliseert altijd liefde en leven.

P: Te weinig liefde?

S: Ja, of liefde die is gekwetst of beschadigd. Ook voortdurende zorgen kunnen de stroom van liefde en leven belemmeren, waardoor die niet goed door de mens kan circuleren. Dit kan leiden tot hartklachten. Het heeft altijd met liefde en leven te maken, maar het hoeft niet per se iets negatiefs te zijn. Doel je nu op je hartoperatie?

P: Nee, ik merk sinds Kerstmis dat ik ademhalingsproblemen heb bij inspanning. Bij mij is het altijd het hart; ik begrijp dat niet. Eigenlijk ben ik een gevoelsmens ...

M: Misschien is het niet altijd belangrijk om het te begrijpen. Natuurlijk, als er sprake is van een innerlijke disbalans, is het goed om die te herkennen. Maar de eerste stap is om het te accepteren en erop te vertrouwen dat Jezus bij je is. Wanneer je echter begint te piekeren, komen de twijfels. Ik merk dat als mijn hoofd te veel werkt, de rust en liefde verdwijnen. Het verstand krijgt dan de overhand, en met het verstand kun je niet liefhebben. Het verstand kan alleen begrijpen, maar liefde wordt zwakker als het verstand overheerst. Liefde is juist de kracht die je helpt door te zetten en te verdragen. Het is altijd een balans.

S: Jezus zegt: "Geef het Mij met liefde." Als je zegt: "Ik heb geen andere keuze," dan zit daar al een zekere weerstand en aanklacht in. Maar het is in ieder geval een vorm van nederigheid. In jouw geval gaat het ook om leven en dood. Misschien wil Jezus dat je zegt – en het ook echt meent: "Jezus, mijn leven is van U, in leven en in dood. Neem mij, ik behoor U toe."

P: Dat heb ik al zo vaak gezegd. Ik heb al twee keer op de operatietafel gelegen, in het bewustzijn dat ik daar niet meer zou opstaan.

S: Er is zoveel in ons waarvan we ons niet bewust zijn. Wanneer we klachten hebben of ziek zijn, worden soms verborgen zieke zielenvelden in ons vernederd, en ze genezen zonder dat we het merken; zo vindt - verborgen in de ziel - verlossing plaats. Ons bewustzijn verandert dan schijnbaar vanzelf. Daarom is het niet noodzakelijk dat je de oorzaak van je lijden ontdekt, maar dat je in deze nederigheid en overgave gaat, elke dag opnieuw zegt: "Jezus, mijn leven behoort U toe." Zodat deze zin je bewustzijn volledig doordringt, zodat je je met hart en ziel overgeeft en niet met je verstand.

G: Misschien mag ik hier nog iets over zeggen. Ik zeg elke ochtend: "Jezus, leid U mij." En ik hoef niet alles te begrijpen, waarom dit of dat gebeurt. Als ik tegen Hem zeg: "Leid U mij," dan heb ik volledig vertrouwen in Hem. En hoe de dag ook verloopt, 's avonds dank ik Hem ervoor dat Hij mij zo of zo geleid heeft. Daarom leeft Hij nu al volledig in mijn ziel. Dat betekent dat we samen in de ziel zijn. Het lichaam is natuurlijk van de mens, en dat zorgt vaak voor problemen. Maar in de ziel heb ik alles aan Jezus overgegeven. Ik vertrouw Hem gewoon, wat Hij doet en hoe Hij mij leidt. Dan hoef je niet alles te begrijpen.

S: Maar dat kan ook een strijd oproepen. Je hebt gedurende de dag een ervaring die je diep raakt, waardoor je moeite hebt om te vergeven of in je vrede te blijven. Dat kan dan een paar uren, dagen of zelfs langer duren voordat je je vrede weer terugvindt. Dat is het menselijke, dat gewoon aanwezig is. Maar het is belangrijk dat we door deze processen heen gaan. Als we dat opgelost hebben, zijn we een stukje verder, omdat in deze overgave een deel van onze ziel zich heeft overgegeven aan de liefde en de vrede.

C: Zo gaat het ook met de vele gedachten in mijn hoofd. Soms, wanneer ik de stilte in ga, voel ik Jezus heel dichtbij - en dat is ontzettend mooi. Maar soms zijn er zoveel gedachten dat ik het helemaal niet kan. We hebben samen met een vriendin een gebedsgroep, waar we ons eens per week met z'n drieën ontmoeten. En daar blijkt de zin waar Jezus van sprak: "Waar twee of drie in Mijn naam samengekomen zijn, ben Ik in hun midden." Daar voel ik Jezus altijd, en daar kan ik mijn gedachten echt laten rusten. Maar als ik alleen in de stilte ga, lukt het helaas vaak helemaal niet. En ik merk ook overdag steeds weer, als ik niet met Jezus ga, hoe snel ik weer val. Maar als je met Jezus bent, hoe mooi is dat dan... korte momenten. Wanneer je met Jezus liefhebt, is dat gewoon echt heel mooi. En het wordt me steeds meer duidelijk: Met Jezus gaat alles en zonder Hem gaat helemaal niets. En daar ben ik nu ook mee bezig, proberen met Zijn hulp niet meer aan iets aardse vast te houden.

J: Ja, ik moet zeker tegen P. zeggen: Niet rebelleren. Dat heb ik na mijn eerste scheiding gedaan, toen heb ik echt tegen Jezus gerebelleerd. Vanaf dat moment ging het snel bergafwaarts. Dat is echt sterk af te raden. Ik had tien jaar angstaanvallen zonder Hem... in hulp

J: Het is belangrijk om op te letten wat je jezelf aandoet, omdat je anders in een situatie kunt terechtkomen waarin je geen verbinding met Jezus hebt.

Bij mij is het nu zo dat ik meer geestelijk bezig ben. De buitenwereld interesseert me niet echt meer. Van 's ochtends tot 's avonds is Jezus aanwezig, en ik praat met Hem; dat is mijn grootste vreugde. Ik bespreek eigenlijk alles met Hem, zelfs als ik pannenkoeken maak, praat ik met Hem. En sinds twee jaar ben ik bij Samuel, en daar is er nu een doorbraak. Ja, ik kan elke dag zeggen: "Steeds dichterbij U, mijn God." En dat wat ik denk, zeg en doe, Hem bevalt. Ik wil Jezus elke dag behagen, dat is momenteel bijna mijn belangrijkste focus: dat ik Jezus behaag, dat Hij vreugde in mij heeft.

In 2023 heb ik twee niersteenoperaties gehad. Toen zei ik: "Lieve Jezus, moet dit echt zijn?" En Hij antwoordde: "Ja, dit moet zo zijn, Ik wil je nog meer van de wereld aftrekken." Hij wil ons losmaken van de wereld. Het wordt me nu steeds duidelijker dat het geestelijke leven eigenlijk het werkelijke is, en niet de buitenwereld. De buitenwereld is er alleen maar om me in mijn ziel-geestelijke ontwikkeling te helpen. Dit alles dient om mijn ziel te laten rijpen, zodat ze in nederigheid komt.

Ik wil ook zeggen: de tweede scheiding was geestelijk-psychologisch heel zwaar voor mij. Toen zei ik: "Vader, het kan niet waar zijn dat je alles moet verliezen, alleen maar om U te krijgen. Moet ik echt alles verliezen?" Jezus zei: "Ja, je moet alles verliezen." Ik zei: "Dat kan niet, je moet zo diep gaan dat alles vernietigd is." Maar nu kan ik zeggen dat Jezus mijn familie is.

S: De pijn van deze scheiding, die voor jou zo intens is, komt van de scheiding toen je je van Jezus afwendde. Je ervoer toen een zeer diepe pijn voordat je in de vergetelheid verdween. Deze pijn, dit trauma, wordt opnieuw geactiveerd door de scheiding van iemand van wie je houdt. Daarom is het zo intens voor jou, daarom voel je je bijna wanhopig. Maar het toont ook aan hoeveel je van Jezus hebt gehouden en nog steeds houdt. Ik zie je scheiding van Jezus als een hart dat in tweeën wordt gescheurd.

J: Ik moet zeggen, Jezus heeft mij gezocht, er was meteen een verbinding, een zo krachtige hartverbinding, die is altijd gebleven. Behalve toen ik mij van Hem afwendde omdat ik zo ontevreden was met de beslissingen.

E: Ik ben gewoon blij dat ik hier mag zijn, dat ik bij de kleine kudde mag horen. Ja, mijn ischiaspijn... Ik heb eens gelezen dat dat komt door onverzoenlijkheid of doordat je niet kunt vergeven. Maar op dit moment weet ik niet wie ik zou hebben met wie ik een conflict heb. Ik

geloof wel dat mijn lijden een betekenis heeft, ik weet alleen niet welke. Ik hou van wandelen, maar nu ben ik daar sterk in beperkt – moet ik dat laten? Verder ben ik heel tevreden. Bij het koken zeg ik ook altijd: "Jezus, laat het eten dat ik heb gekookt je smaken, wil je het ook eten?" Ja, ik praat veel met Jezus – bij alles wat er gebeurt.

Y: Goed, dan vertel ik kort mijn verhaal. Ik ben heel veel van Jezus gaan houden, en een week geleden ben ik uitglijden op het ijs. Mijn pols was verdraaid tussen mijn lichaam en het ijs, en mijn belangrijkste rem is mijn radius gebroken. Ook mijn schouder was getroffen - wat daar aan de hand is, weet ik niet. De maandag daarop vroeg ik Jezus wat er aan de hand was. Hij zei: "Mijn geliefde dochter, dit is noodzakelijk voor je zieleontwikkeling. Ook voor de mensen die met je leven." Omdat ik mijn tante thuis heb, betreft het dus eigenlijk mijn hele omgeving. En Hij zei: "Ik hou van je en Ik wil je nu dichterbij Mijn hart trekken. Vertrouw de artsen, laat het gebeuren. Ik ben erbij, het komt goed."

En nu komt het: Ik was in het ziekenhuis, en kwam in de operatiekamer. De mensen waren allemaal zo vriendelijk en lief. Ik had voor iedereen gebeden en hen gezegend. Ik zei tegen de anesthesiste dat ik graag de chirurg wilde spreken voor de operatie. Toen kwam de arts en een assistent-student in het laatste jaar. Ik zei tegen hen: "Ik wens jullie Gods zegen en leiding voor de operatie." Waarop de hoofdarts zei: "Bent u gelovig?" Ik zei: "Ja." - "In wie gelooft u?" - "In Jezus Christus, Hij is mijn Heer en Verlosser, wie anders?" Toen gaven ze me narcose, en op het moment dat ik weer wakker werd, hoorde ik de jonge arts-assistent tegen de hoofdarts zeggen: "We hebben de leiding van onze handen gevoeld." Toen was ik helemaal wakker. Nou, meer bewijs voor Jezus' aanwezigheid is er niet, dat is een enorm bewijs voor de artsen. Misschien komen ze nu tot geloof, dat zou goed zijn.

S: Als een van die mensen die je geopereerd of behandeld heeft nu tot Jezus komt, is je verwonding al gerechtvaardigd, omdat hierdoor een ziel verlost is.

Y: Dan heb ik het graag gedaan.

Ma: Ik voel op dit moment ook heel sterk die verschillende energiegolven die door de wereld raasden, en ik geloof dat we in een transitieperiode zitten, zowel persoonlijk als in de buitenwereld. Ik ervaar het als schokken die soms door je heen gaan. Soms heb ik dagen waarop ik echt gelukkig ben, en dan denk ik: Wauw! en weet niet eens waarom. Een beetje harmoniseren kan als je veel de natuur in gaat, daar komt veel terug. En ik geloof dat we daar allemaal te weinig van hebben.

S: Je hebt ooit gezegd dat je gevaccineerde mensen kunt ruiken, ruik je dat nog steeds?

Ma: Ja, overal stinkt het. Als we bezoek hebben, moet ik meteen ventileren, of ik ruik het op de bank. Het ruikt en stinkt, een mengsel van metaal en ontbinding, het is een beetje scherp - dus een heel specifieke geur. En de geur hangt overal in de lucht, bij het winkelen of als mensen langs je lopen, of als ze in je kamer zijn. Het is verschrikkelijk. Het stinkt overal. De geur hecht zich aan je vast en dan ruik je het zelf ook. Na het werk moest ik elke avond douchen en mijn haar wassen. Is er hier verder niemand die het ruikt? Nee.

Pe: Ik ruik het niet. Maar het viel me op: mijn man ruikt het niet, maar hij ziet het wel. Hij heeft altijd gehad dat hij bij mensen geen kleuren ziet, maar een helder licht of iets helder, of

iets graauws of donkere wolken. Zo beschrijft hij het. We kunnen natuurlijk niet weten wie gevaccineerd is en wie niet, maar hij heeft gezegd dat hij dit nu vaker ziet, dat het donkere rondom mensen veel sterker is geworden, vooral als we onderweg zijn. En nu dacht ik dat dit misschien te maken heeft met de gevaccineerden, dat ze dat zijn.

S: Heeft hij dat altijd gehad? Heeft hij toegang tot God, tot Jezus?

Pe: Ja, tot Jezus. En het zien heeft hij altijd gehad. Maar dat het nu zo toeneemt, dat hij het donkere meer ziet... daar hebben we over gepraat, dat we nu in een tijd van verandering leven, en dat er nu veel naar de oppervlakte komt. Het moet zichtbaar worden voor iedereen, zodat ze aan zichzelf kunnen werken of zich met hun eigen thema's kunnen confronteren, om uiteindelijk een beslissing te nemen - voor Jezus of voor iets anders.

Maar eigenlijk wilde ik Jezus bedanken: "Liefste Vader, ik dank U uit het diepst van mijn hart, omdat U weet wat ik de laatste maanden doormaak, hoeveel er van buitenaf naar me toekomt en hoeveel ik mag overwinnen. En toch heb ik weinig tijd om met U stil te zitten en naar U te luisteren. En toch bent U altijd daar, en daarvoor dank ik U diep; want ik heb geen bewijs nodig voor U, maar dat ik nu deze barmhartigheid ervaar, dat U er bent ondanks alles, ook als ik veel in het wereldse verkeer moet zijn, vervult mijn hart met dankbaarheid."

Ik ben werkend, heb veel te maken met klanten en PC-werk, en daar kan ik niet zo goed het geestelijke volgen, en daarvoor dank ik Jezus zo veel dat Hij mij laat zien hoe het toch kan. En dat zou ik graag met jullie willen delen: Het piekeren is altijd een valkuil, als je te veel begint na te denken of ook met bepaalde voorstellingen aan de slag gaat, bijvoorbeeld met Jezus: "Ik moet Jezus tijd geven, ik ben nu zo veel in het wereldse"; maar Hij laat me nu zien dat we dit te lineair, te menselijk beschouwen, want Hij woont in ons hart en alleen ons hart is belangrijk.

Ja, het piekeren blokkeert. Daarvoor heb ik het beeld van een draak, die groot is opgebouwd om ons angst aan te jagen of ons te verwarren, of om ons in een bepaalde richting te lokken. Maar hij blaast zich alleen op als een ballon en heeft geen kracht. Je hoeft er alleen maar met een naald in te prikken... en pfft. En daar ben ik Jezus dankbaar voor, want ik heb begrepen dat de luciferische geest denkt dat hij Jezus nog zal verslaan. En dat hij zich opblaast en alles doet om ons te verwarren, uit ons hart te halen, om ons naar het verstandelijke te kanaliseren.

In het Grote Evangelie, ontvangen door Jakob Lober, vond ik in Band 1 een passage waarin dit beeld inderdaad voorkomt: De leerlingen waren met Jezus onderweg en opeens verscheen een draak, ze schrokken ervan en Jezus zei: "Maar Ik ben toch hier." Toen beval Hij de engel om Satan in zijn grenzen te wijzen - en toen was de hele angst voorbij. Hoewel Jezus zelfs fysiek zichtbaar aanwezig was, durfde de satanische geest zich op te blazen en de liefhebbende mensen angst aan te jagen door zich voor ons op te blazen. Maar Jezus is overwinnaar en Hij is altijd bij Zijn kinderen.

S: Over de opgeblazen satanische draak wil ik nog zeggen: Hij lijkt angstaanjagend en gevaarlijk, maar hij is eigenlijk echt gevaarlijk als slang. Want dan sluipt hij naar je toe, dan zie je hem niet, dan blaast hij zich niet op, maar is hij sluw. Dat is eigenlijk het grootste

gevaar. Het opgeblazen kwaad is makkelijk te doorzien, dan weet je waar je aan toe bent. Maar de slang sluipt van achteren aan en dringt door in de diepste hoeken van onze ziel, waar we niet kijken, en dat is gevaarlijk. Zo werkt hij vooral bij christenen die al contact hebben met Jezus en al in overgave leven. Satan weet dat zij niet meer zo makkelijk bang te maken zijn door wereldse gebeurtenissen. Daarom sluipt hij als een verleidelijke slang naar hen toe en wekt geestelijke hoogmoed, geestelijke vergelijking en jaloezie, betweterigheid – deze doden de liefde. Dat is het gevaar waaraan wij blootstaan, dat zijn heel subtiële processen waar we op moeten letten."

"L: Ja, ik sluit me aan bij T. Ik voel mijn leven als zeer gezegend en daar ben ik erg dankbaar voor. Voor alles wat ik meemaak, voor mijn werk, voor mijn familie ben ik Jezus erg dankbaar. Dat wilde ik alleen even zeggen."

"Ly: Toen de vader vandaag over nederigheid sprak, voelde ik me echt aangesproken. Ik ben oma geworden en mijn schoondochter gaat nu weer aan het werk, en mijn zoon wordt het allemaal te veel. Dus heb ik het kind genomen, omdat ik voelde dat de Vader wil dat ik hier echt in nederigheid treed en help. Maar ik voel Jezus altijd in mij. Als ik 's nachts wakker word, is Hij al wakker, Hij is er altijd. En wat ik ook ervaar: als mijn aandacht op een kruis wordt gericht, weet ik: Ah, nu moet ik iets dragen. Zo was het deze kerst, toen kreeg ik na zo'n 'aanwijzing' opeens spanning en pijn in mijn schouder. Maar toen zei Jezus tegen mij: 'Vertrouw op Mij.'"

"Su: Ja, ik ervaar veel uitputting en ontzettend veel uitdagingen binnen de familiekring, met ziekte, kwetsbaarheid en gebrekkigheid; dat kost me veel, zowel lichamelijk als emotioneel. Soms is er ook verdriet, omdat ik het gevoel heb dat alles op mij neerkomt. Het is één zorg na de andere bij mijn 94-jarige moeder: veel bezoeken aan ziekenhuizen, veel regelwerk. En dan is er nog een zus met Alzheimer en een partner met, op z'n zachtst gezegd, gezondheidsproblemen. Ik werk al heel lang op verschillende niveaus aan mijn patronen en thema's en merk dat er nog steeds iets is om op te lossen, om te genezen, en dat ik telkens weer een stap verder moet gaan in nederigheid, in acceptatie – of in loslaten van de hoop dat er ooit waardering komt.

En steeds weer opnieuw moet ik er naartoe gaan, opnieuw met mijn liefde, met mijn aanwezigheid, en accepteren als het soms even niet lukt, omdat de uitputting te groot is. Maar ondanks dat, moet ik geven wat ik kan geven en ook de pijn verdragen die voortkomt uit de kwetsbaarheid van anderen. Bijvoorbeeld bij mijn zus, waarvan ik het gevoel heb dat ze niet lang meer bij ons zal zijn. En daar is ook de pijn, het verdriet, en tegelijkertijd de uitnodiging om met liefde aanwezig te blijven. Om te accepteren dat dingen glippen, om te zien dat de menselijke grenzen bereikt zijn. Maar telkens weer probeer ik met Jezus in mijn hart te blijven staan, in het vertrouwen dat Hij me de kracht geeft, zelfs als het moeilijk is."

"Ik kom in het tehuis waar ze hun kinderen hebben naartoe gestuurd, en daar wordt ook meteen gemopperd: 'Ja, je bent al zo lang niet meer langs geweest!' En dan heb ik het gevoel dat ik mezelf moet verantwoorden. Dus ja, ik leer voortdurend en moet ervoor zorgen dat ik ook medeleven met mezelf heb, vooral als ik me erg gekwetst voel door bepaalde familiedynamieken. Ik merk ook een hoge gevoeligheid in mijn systeem. Voor mij was het vandaag al moeilijk om met het openbaar vervoer hier te komen, omdat het me te druk is. Het is dus een dagelijks gevecht met wat het leven biedt en met mijn leerprocessen. Maar ik

ben dankbaar dat ik hier ben, dat ik even kan stilstaan en weer tot rust kan komen, in plaats van mezelf te verliezen in al dat andere."

"R: Bij mij is het zo dat ik ongeveer sinds het begin van het jaar een extreme dynamiek ervaar. Soms voel ik me geweldig, bijna alsof ik opstijg, en dan duurt het niet lang voordat ik weer helemaal beneden ben in hetzelfde persoonlijkheidsveld. En dan denk ik: Kijk, daar zijn weer die donkere hoeken van de ziel die zich nu ineens laten zien. Ik ben verbaasd over de hevigheid van die schommelingen. En ik vraag me af: Wat is mijn aandeel hierin? Komen die goede en slechte toestanden uit mijzelf, of zijn er misschien ook andere invloeden? Dit opent natuurlijk de mogelijkheid om te proberen die goede fasen actief verder uit te bouwen. Maar soms denk ik: Wat is er nu weer aan de hand? Waarom moet het nu weer zo heftig omlaag gaan? Dat zijn mijn ervaringen in de eerste paar weken van dit jaar."

"S: Je bewandelt je pad met grote eerlijkheid en ernst. En het is zo dat de satanische zielsdelen die nog in je bewustzijn aanwezig zijn, beginnen te woeden, omdat ze getransformeerd moeten worden. Ze willen je niet verlaten, en dat geldt ook voor de gelijkwaardige zielen die je soms begeleiden. Het zijn krachten die samenwerken en je ziel van het ene uiterste naar het andere laten slingeren. Enerzijds heb je dat contact met Jezus, die gelukzaligheid die je al voelt, die vrede en levendigheid. Anderzijds word je naar de andere kant getrokken en voel je je als dood. Dat is het woeden van de dood in je, van de gevallen satanische zielsubstantie die zich verzet tegen de liefde en je uit balans wil brengen, zodat je je weg niet kunt voortzetten. Dat is eigenlijk de verklaring waarom je die extreme schommelingen ervaart. Het is een goed teken, want het bewijst dat je op de juiste weg bent.

Je hebt de begeleiding van Jezus, dus accepteer deze toestanden. Wanneer deze stormen in je woeden, wanneer je neerslachtig bent, kun je misschien niet met je hart werken, maar je verstand blijft actief. Op dat moment kun je je herinneren: Ah, die lagere energieën woeden nu omdat ze bang zijn, omdat ze vrezen dat ze me moeten en zullen verlaten. Ik heb ook zulke toestanden. Altijd wanneer je iets loslaat, een wereldse binding loslaat, iets aan Jezus geeft wat een obstakel was op je weg naar Hem, dan beginnen de gevallen zielsdelen te woeden. Dan komt die tegenkracht op, die probeert de binding met je ziel weer te herstellen. Dat is iets waar je doorheen moet.

"Het duurt een tijdje voordat men weer in vrede komt, totdat het weer in balans komt, dus maak je daar geen zorgen over."

M: "Ik heb gemerkt dat wanneer je een mooie ervaring hebt of een geestelijke fase doormaakt waarin je heel dicht bij Jezus bent, er daarna een zekere verwaarlozing optreedt. Ik wil nu niet zeggen dat het zelfgenoegzaamheid is, maar ik denk dat er momenten zijn waarop ik Jezus voor een tijd uit het oog verlies en mijn gedachten niet actief naar Hem wend. En altijd wanneer ik niet actief naar Jezus kijk, is de achterdeur al open. Zodra ik in neutraliteit of passiviteit kom, is de negatieve kant sterker. Bijvoorbeeld, als ik in de metro zit met het bewustzijn: 'Ik zeg de mensen hier,' dan stoort het me niet dat de alcoholist daar met zijn bierblikje zit of dat de Afrikaan hard met zijn telefoon praat. Als ik binnenkom met de gedachte: 'Hopelijk erger ik me niet,' dan ben ik niet actief in liefde, maar in een afwachtende houding, en dan overkomt het me meestal."

U: "In de verbinding met Jezus sta je daarboven, je bent dan niet op hetzelfde lage niveau en je wordt niet door allerlei dingen geprikkeld, maar je kunt het van bovenaf bekijken. Je kunt de wereld door Jezus' ogen zien."

A: "Mijn verlangen is dat ik in het dagelijks leven altijd zo bewust verbonden ben met Jezus, maar het lukt me niet altijd. Maar ik heb nu meerdere keren een ervaring gehad die heel sterk was. Ik was in mijn dagelijkse gedachten en plotseling, echt plotseling, als het indrukken van een lichtschaakelaar, werd het heel helder in mij. En ik voelde zo'n sterke liefde en zo'n diepe vrede in mij en wist: Nu klopt Jezus aan. Hij raakt me aan, zodat ik weer bewust aan Hem denk en mijn hart voor Hem open. Dit is nu al een paar keer zo gebeurd. En zo haalt Hij me steeds weer actief op. Dat is een mooie ervaring."

Ca: "Jezus zegt dat ik jullie een beeld moet laten zien dat ik de afgelopen dagen met me meedraag. Dit past goed bij alle verhalen die ik hier heb gehoord - en het is een parabel. In de parabel staan we helemaal bovenaan aan de ene kant als wereldmensen, met al onze ideeën, onze gedachten, enzovoort. En dan gaan we de weg naar beneden, weg van het wereldse, zoals met de lift waarvan we vandaag gehoord hebben, waar we alles opgeven wat ons aan deze wereld bindt. Dat is het pijnlijke proces van loslaten. En ja, waar Samuel eerder zei: Dat is de angst van de satanische delen, om te sterven. Maar dat kan alleen op de weg naar beneden. En als we aan de onderkant van de parabel zijn, is daar Jezus. Dan gaan we met onze ziel het hart van Jezus in, met alles wat we aan ideeën en ballast in ons hebben. Jezus is altijd aanwezig, ook wanneer we boven zijn, maar pas beneden kunnen we ons met Hem verbinden. En dan gaan we verenigd met Jezus aan de andere kant van de parabel weer omhoog naar deze wereld. En ja, dan kunnen we alles met Hem aan. En het is een proces van steeds weer opstaan, van steeds weer terugkomen bij Jezus en Hem toelaten in ons leven. Dit is de weg die we moeten gaan, een weg van loslaten, van bevrijding, en van het vinden van diepe vrede in onze verbinding met Hem."

En het is belangrijk om niet te stoppen, om door te gaan, zelfs als het zwaar is. Want in dit proces van loslaten en loskomen van de wereldse bindingen, leren we steeds meer om ons hart open te stellen voor de liefde van Jezus. Het is een voortdurende reis van transformatie, waarin we steeds dichterbij Zijn liefde komen en steeds meer in Zijn vrede kunnen leven. Dit is de weg die we met Hem gaan, door alle moeilijke momenten heen, wetend dat Hij altijd bij ons is.

"Met Zijn ogen, met Zijn liefde, zouden we de wereld moeten bekijken. Oogschijnlijk zijn het dan wijzelf, maar in werkelijkheid is het dan Hij in ons. Dat wilde ik nu met jullie delen. En ja, verder is Jezus ongelooflijk in mijn leven. En ik ken de situatie waarin je niet meer kunt, waarin je niet weet hoe je de volgende dag moet opstaan. Ik heb al eens een half jaar op de bank gelegen, kon niet meer opstaan, kon me niet om mijn kinderen zorgen maken. Maar dat zijn fasen van vernedering om Jezus te vinden en samen met Hem opnieuw in deze wereld te beginnen. Ja, Hij is altijd daar. Voor mij is er elke seconde gewoon alleen Jezus, Jezus, Jezus."

U: "Ja, zoals vandaag al vaak werd genoemd, worden de wereldse energieën turbulenter. Dat voel je duidelijk. Ik had afgelopen weekend een basenbad genomen en wilde me even neerleggen. Van dat korte liggen werden het 48 uur. Hoe dat? Ik had zo'n verlangen om helemaal niets te horen of te zien, gewoon naar binnen te gaan, de diepte in te gaan, ook

niets te lezen. Er waren al innige gedachten en prachtige, nabijheidsmomenten met Jezus, maar ook veel slaap. En dat deed me gewoon goed, dat had ik nodig. En wat ik merk, ik luister nog niet honderdprocent naar wat Jezus me wil laten zien. Als ik bijvoorbeeld veel energie heb, die je, naarmate je ouder wordt, niet elke dag hebt, wil ik alles tegelijk doen. Dan denk ik: dit nog en dit nog en dit nog. In plaats van te gaan zitten en naar mijn hart te gaan en te wachten wat eraan komt, ren ik dan weg. Dan merk ik al dat het misschien te veel kan zijn. Dat wil ik beter leren. En dan heb ik nog steeds culinaire verlangens, die wil ik ook volledig loslaten - misschien heb ik daarom op dit moment maag- of darmproblemen. Wat mij goed lukt, is wanneer er problemen zijn die opgelost moeten worden: autoreparatie, raamreparatie, een probleem met iemand, geef ik dat gewoon aan Jezus. En ik weet, Hij doet het goed, en ik hoef mijn hersenen niet te verkrampen. Want als ik dan begin om iets te organiseren met mijn verstand, merk ik hoe slecht ik me daarbij voel. Dan stop ik meteen. En dan wilde ik nog iets zeggen: Tijdens onze feestelijke bijeenkomst, toen Jezus ons weer een persoonlijk woord gaf, voelde ik aan het einde dat wij broeders en zusters in Christus zijn. En dat is gewoon iets wonderschoons. En dank u wel dat ik hier mag zijn."

L: "De laatste keer tijdens de feestelijke bijeenkomst voelde ik me gewoon psychisch niet goed. Ik kan niet zeggen waarom. Ik had gewoon zo'n diep gat. Maar het is veranderd, op dit moment voel ik me weer echt goed. Met mijn gebroken hand gaat het vooruit. Ik ben zo dankbaar dat ik nu weer kan werken en veel weer gemakkelijk van de hand gaat. En ja, ik probeer ook elke dag meer en meer alles samen met Jezus te doen en ik voel me echt goed daarbij."

ExGerWolf: "In Uw armen, Jezus"
YouTube link

Jezus zegt: "Mijn kinderen, zo haal Ik jullie weer terug uit jullie denkprocessen, zo verenig Ik jullie weer in Mijn vrede. Laat daarom de gedachten los en open jullie harten, nu, aangezien Ik in jullie midden sta, vol verlangen en vreugde. Ja, Mijn kinderen rondom Mij te verzamelen is Mijn grote vreugde. In de hemel ben Ik omgeven door ontelbare kinderen van Mijn liefde, en ook aan hen geef Ik alles wat Ik heb. Maar jullie, die hier op aarde in de materie verblijven, zijn aan bijzondere gevaren blootgesteld, daarom geef Ik jullie Mijn liefde en barmhartigheid op een bijzondere manier.

Jullie hebben deze weg gekozen, de weg over deze aarde. Jullie zijn de duisternis ingegaan, in de vergetelheid. Bedekt heb Ik in jullie goddelijke macht, het goddelijke licht, opdat jullie niet beïnvloed worden door Mijn wilskracht, slechts licht aangeraakt door een ver licht, dat het verlangen in jullie ontsteekt in de duisternis, het verlangen naar levendigheid en liefde. Daarom, Mijn kinderen, heb Ik jullie altijd geleid en getrokken en doe Ik dat nu, opdat dit licht steeds groter en sterker wordt, opdat jullie zelf licht worden in de duisternis, opdat jullie het licht zijn in de duisternis van deze wereld.

En jullie zijn al licht geworden. Ja, jullie zien niet in hoeverre Ik al in en door jullie heen straal in de duisternis van deze wereld, in hoeverre Ik jullie al gebruik als instrumenten van goddelijke macht en liefde. En zoals deze ruimte gevuld is met de heerlijkheid van Mijn tegenwoordigheid en Ik straal vanuit Mijn hart in jullie harten, wonderbaar, opdat het licht in jullie steeds sterker en groter wordt, zo zijn jullie dragers van de fakkels van de liefde, zoals in een grot waar alles donker en duister is. En wanneer een fakkel ontstoken is, wordt het

licht en men ziet al een stukje; niet alleen zichzelf, maar ook anderen worden aangetrokken door dit licht, zij willen zien welke weg wij gaan. En zo zijn jullie, Mijn kinderen, in Mijn wijngaard medewerkers geworden, wel wetend van jullie zwakte en onvolmaaktheid, waaraan jullie nog steeds blootstaan.

Maar dit houdt jullie in nederigheid. Het is goed wanneer jullie jullie zwakheden en zonden erkennen. En over de gedachten: 'Mijn God, waarom neem Jij mij? Ik ben een onvolmaakt mens, ik heb zoveel fouten en zwakheden, ik ben niet waardig om in Uw tegenwoordigheid te leven. Ik ben niet waardig om voor U te werken in mijn zwakheid.' Zeg Ik: Juist deze erkenning trekt Mij naar jou, Mijn kind. De erkenning van je zwakte is de voorwaarde om je te kunnen vullen met Mijn Geest, want dan vul je je niet met jezelf, maar geef je Mij ruimte in deze nederigheid van erkenning en liefde.

Zo zijn jullie nu geboren in deze wereld, in deze tijd, in deze eindtijdfase, in deze laatste tijd, zoals men zegt. En het is heel belangrijk, Mijn kinderen, dat jullie al actief zijn in deze tijd, zoals Ik net zei. Maar de motivatie om de geestelijke weg te volgen moet niet zijn dat jullie een verdienste voor Mij hebben, maar dat jullie Mij liefhebben, ongeacht wat er buiten gebeurt. Alleen de liefde voor Mij moet het motief moet zijn om de weg van de waarheid en het leven te bewandelen. En zelfs als de voorspelde gebeurtenissen niet zouden plaatsvinden, vraag jezelf dan af: 'Wat zou dit met mij doen? Zou ik teleurgesteld zijn? Zou ik de weg dan nog steeds zo intens bewandelen? Gaat het me echt alleen om de liefde voor Jezus, en is alles andere voor mij secundair?'

En vraag ook je hart of het al vrij is van de wereld en volledig op Mij gericht is, in leven en dood. Ja, als Ik tegen je zou zeggen: Mijn kind, Ik zal je morgen roepen - wat zou je dan denken? Zou je vrij zijn? Zou je vol vreugde zijn om samen met Mij te zijn? Of zou je verdrietig zijn om deze wereld te verlaten? Kun je alles loslaten wat je nu nog aan de wereld bindt: je familie, je werk, je vrije tijd, je verslavingen - kun je alles morgen opgeven? Zonder verdriet, zonder pijn, zonder zorgen? Ben je vrij voor Mij? Ben je bereid? Daarom is het zo belangrijk, Mijn geliefden, dat jullie je nu al losmaken van alles. Want als Ik jullie uit het lichaam roep, blijven de aardse bindingen nog steeds bestaan. En dan kan het zijn dat jullie Mij uit het oog verliezen, door terug te kijken, door vast te houden. En Ik moet dan weer van jullie weggaan, omdat jullie niet willen of kunnen doorgaan met Mij aan de hand.

Ja, velen hebben al gezegd: 'Mijn Vader, ik ben blij om bij U te zijn.' En toen het zover was, konden ze niet loslaten van deze wereld, van de familiebanden, van de geneugten, waaraan ze nog gebonden waren. (Om de geliefden los te laten, heeft Jezus later meegedeeld dat Hij eerst een bewijs van liefde en trouw wil, dat onze liefde voor Hem sterker is dan voor onze aardse familie. Maar dan, als we zonder terug te kijken met Hem zijn ingegaan in Zijn Hartelijke Koninkrijk, mogen we samen met Hem in de Geest bij onze geliefden zijn en invloed op hen uitoefenen. Dit heeft Hij fluisterend gezegd, maar met onbeschrijflijk liefdevolle ogen, alsof het een geheim was.)

Dit zijn ernstige woorden, Mijn kinderen, waarmee jullie jezelf moeten afvragen waar jullie staan en wat nog nodig is in deze tijd. Laat daarom eerst de gedachten los over in welke tijd jullie leven, maar neem deze ene gedachte in je op: Om met Mij één te worden in de liefde, onafhankelijk van alles wat van buitenaf komt. Uit deze liefde en in deze liefde zal alles

andere zich ontvouwen. Jullie zullen de wereld dan met andere ogen bekijken dan nu, met goddelijk begrip.

Zo zeg Ik keer op keer, Mijn kinderen, het gaat alleen om de liefde. Ik ben het centrum van jullie hart. De liefde trekt jullie naar dit centrum, verenigt jullie met Mij, en samen met Mij gaan jullie de wereld in als nieuwe mensen. Zo moet het zijn. Dit is de enige weg. Er is geen andere naar Mij en met Mij. Daarom verheug jullie, dat Ik jullie dit zeg met deze woorden, dringend en waar. Jullie hebben toch deze verlangen in jullie om geborgen te zijn in Mijn liefde, ongeacht alles wat er van buiten gebeurt. Alleen dat is ware gelukzaligheid: Vrij te zijn van alle bindingen aan deze wereld, vrij te zijn in de liefde, waarin geen onvolkomenheden bestaan.

Er is geen onzekerheid meer, maar vrijheid, goddelijke vrijheid – alleen in de liefde is dit mogelijk, in Mijn liefde. Daarom roep Ik jullie op, daarom trek Ik jullie aan, om jullie voor te bereiden en te leiden om dit te verwezenlijken. Daarom zijn jullie hier, om opnieuw dichter bij Mij te komen, om meer vertrouwen in Mij te ontwikkelen, meer vreugde te hebben in Mijn aanwezigheid, dieper in het geestelijke leven te treden, zodat de wereld van jullie afvalt. Mijn vrede zij met jullie, nu en altijd. Amen."

Massenet - Thaïs/Acte Deux – Meditatie

<https://www.youtube.com/watch?v=LStXrZGNSKM>

Geliefde hemelse Vader, Uw woord heeft ons diep geraakt. U zegt ons altijd de waarheid, U spreekt niet op een mooie manier, maar U zegt ons wat noodzakelijk is, zodat wij steeds dieper kunnen groeien in de liefde voor U, in het geestelijke leven; zodat wij steeds meer doordrongen worden van Uw liefde. En zo hebben wij nu onze harten wijd voor U geopend. We dragen deze verlangens in ons, altijd bij U te mogen zijn, en U schenkt ons al Uw aanwezigheid op deze aarde, enerzijds door ons hier in een kring bijeen te roepen en tot ons te spreken, anderzijds door ons te begeleiden in het dagelijks leven, in ons werk, in onze vrije tijd.

Ja, overeenkomstig ons verlangen bent U bij ons, overeenkomstig onze liefde voor U begeleidt U ons en stuurt U de wegen, leidt U ons op de paden die U voor ons heeft voorbereid. U kunt dit doen op basis van onze toewijding en ons vertrouwen dat we U schenken. En we verlangen zo naar geborgenheid, lieve Vader, naar die momenten en tijden waarin we voelen dat U bij ons bent, waarin we levenigheid en vreugde in ons voelen. En dan komen er weer tijden waarin we U niet voelen, en dan voelen we ons als dood, levenloos in het besef: "Mijn Vader, wat moet ik nu doen? Ik voel U niet, ik voel me verlaten door U."

En zo wisselen deze tijden zich af, lieve Vader. En toch... – Jezus neemt het over: "... is het zo, Mijn kinderen, dat het ook Mijn wens is dat jullie in gelijkmatigheid komen, in een gelijkmatigheid van liefde, zodat dit op en neer eindigt, dit hoog en laag, dit leven en dood. Want Ik heb kinderen nodig die op een stevig geestelijk fundament staan, die geen storm meer iets aan kan doen, die weten dat Ik bij hen ben, die Mijn kracht voelen in hun ziel, in hun harten. Dit bewustzijn, Mijn kinderen, wil Ik jullie schenken. Alles wat jullie ervaren, is erop gericht jullie te brengen naar dit gebied van goddelijkheid. Opdat jullie ziel en jullie sfeer vervuld zijn van deze liefde en jullie je constant in deze liefde kunnen bewegen, om getuigenis af te leggen van Mij – dan zijn jullie getuigen van Mijn liefde.

Wat betekent het nu om op deze wereld een kind van God te zijn? Ik heb niet gezegd en zeg niet: Ik zend jullie uit en er zal vrede zijn waar jullie ook gaan, maar Ik zei en zeg tegen jullie: Jullie moeten de vrede in de wereld brengen. Ik zei en zeg niet: Alles zal liefde en licht zijn, maar jullie gaan in de duisternis en jullie moeten het licht zijn, daar waar Ik jullie zet. Deze woorden die Ik eens tot jullie sprak en die Ik nu tot jullie spreek, zijn stevig verankerd in jullie ziel. Daaruit is het bewustzijn ontstaan om deze goddelijkheid van kinderen van God te leven. In bepaalde aspecten van jullie ziel zien jullie wat noodzakelijk is op het gebied van naastenliefde. Het vergeven is zo belangrijk, het geduld met medemensen, vaak ook het zelfbeheersing wanneer je aangevallen wordt, en op het juiste moment van Mij te spreken en Mijn Evangelie te verkondigen: Jezus Christus is de liefde, alleen bij Hem is er leven, waarheid en licht. Al deze aspecten van het godskindschap hebben jullie al erkend en proberen ze te leven. En op deze weg die jullie nu gaan, op deze manier, ben Ik bij jullie. Enerzijds in de momenten waarin jullie je geborgen voelen in Mijn liefde, wanneer Ik Mijn arm om jullie leg, wanneer Ik jullie bij de hand neem en we samen een stuk van de weg gaan. En dan komt er weer een tijd waarin Ik jullie loslaat, waarin jullie alleen gaan. En dan is het vaak zo, dat jullie in duisternis vervallen met de zorg: "Jezus, ik voel U niet."

En toch ben Ik bij jullie, alleen maak Ik Mij voor jullie niet meer voelbaar, maar scheid Ik de verbinding, zodat jullie op eigen geestelijke benen staan en in dit schijnbare alleen-zijn de goddelijke kracht in jullie gebruiken om Mijn werken te doen, die jullie anders aan Mijn hand doen, zodat jullie op een bepaalde manier volwassen worden in het geestelijke. Natuurlijk is het nog steeds Mijn kracht die in jullie werkt, en eigenlijk ben Ik het die werkt door jullie - maar in de zelfstandigheid van jullie goddelijke identiteit, die jullie in eeuwigheid moeten zijn. En dan komt er een tijd dat Ik altijd zichtbaar voor jullie zal zijn. Namelijk, wanneer jullie jullie goddelijke zelfstandigheid hebben gerealiseerd. Dan is het niet meer nodig dat Ik Mij onzichtbaar maak en dat jullie schijnbaar alleen gaan, maar kunnen jullie altijd bij Mij zijn, aan Mijn zijde, en we zullen samen deze weg naar de eeuwigheid volbrengen. Maar het is nog niet zover, Mijn kinderen. Daarom wens niet te vroeg, Mij te zien. Blijf in geduld en vertrouwen, dat Ik bij jullie ben. Het is belangrijk dat dit fundament van geloof steeds sterker wordt, gevoed met vertrouwen en toewijding, alleen door Mijn woord."

Samuel: Jezus gaat nu langs en legt Zijn hand op elk van ons hoofd en spreekt: "Mijn zoon, Mijn dochter, wees gezegend met Mijn liefde. Mijn vrede stroomt door jou."

Dank U wel, lieve Vader. U verenigt ons in Uw liefde en spreekt: "Heb elkaar lief, zoals Ik jullie liefheb. Wees één in de liefde, zo vormen jullie een deel van Mijn lichaam op deze aarde. En wanneer meningsverschillen opkomen, laat het altijd de liefde zijn die jullie weer verenigt. Verwijder alles wat jullie scheidt en neem altijd de liefde. Want dit is het middel dat jullie onderling verbindt en jullie verbindt en verenigt met Mij.

Het is vaak zo, dat in Mijn gemeenschappen en verenigingen meningsverschillen ontstaan, omdat het menselijke nog steeds op de voorgrond staat. Iedereen wil gelijk hebben met zijn mening – en dan gaat de liefde verloren, Mijn kinderen. Dan komt er ruzie, verdeeldheid en scheiding. Dan valt zo'n kring uiteen, en dat is heel jammer, want Ik heb deze gemeenschappen met een goede reden gevormd en steeds weer benadrukt dat de liefde op de voorgrond moet staan.

En jullie weten het, Mijn kinderen, deze gemeenschap hier, die zich steeds weer verzamelt, Mijn kleine kudde, heeft al grote vooruitgangen geboekt. Ik heb jullie al naar een bepaald geestelijk niveau verheven. Jullie bewustzijn is al op veel manieren doordrongen van Mijn Geest. Daarmee is ook jullie verantwoordelijkheid gestegen. Maar de uiteindelijke verantwoordelijkheid draag Ik als God, want Ik heb die aan jullie gegeven en ze gaat terug naar Mij. Jullie taak is trouw te zijn. Ik neem de verantwoordelijkheid voor wat Ik in het leven roep, met jullie en door jullie. Wees dan de kinderen, zoals Ik jullie heb geroepen en opgevoed. Wees Mij trouw in de liefde. Ga verder samen met Mij deze weg, dan zal ons plan slagen. Want alles wat Ik in het leven roep, moet uiteindelijk slagen. Het is altijd slechts een kwestie van tijd. Amen."

Thank You - Jesus Army - YouTube link

Woord door Yvonne: "Mijn geliefde kinderen, het is een vreugde voor Mij dat jullie Mij willen horen, en Ik kan jullie alleen maar zeggen: wees bereid! De poorten (van de hemel) openen zich langzaam voor jullie, zodat jullie inzicht krijgen in Mijn werken, en het zal niet lang meer duren voordat de eerste stralen van Mijn Geest jullie zacht aanraken, en Mijn wilskrachtige impulsen jullie gaan leiden, als jullie dat willen - het staat jullie vrij.

Mijn bedoeling is een zachte overgang voor jullie, een behoedzame en toch grondige aflegging van jullie oude mens, strevend in Mijn armen, waar jullie met de nieuwe mens gekleed zullen worden. Zeker is dit niet voor iedereen hetzelfde, maar wel vergelijkbaar. De verandering is geestelijk voltooid, jullie zielen breken open naar het licht, en zodra deze vrij en geheeld zijn, zal de zogenaamde Apocalypse fysiek plaatsvinden, maar het zal jullie niet meer raken, want dan zijn jullie innerlijk volledig bij Mij. Wees niet bang of maak je geen zorgen, het is ongegrond, jullie hebben een sterke Vader! Leef dus, zo goed als mogelijk, in Mij en met Mij, en laat jullie ziel vrij zijn in Mijn liefdevolle zee!

Gezegend zijt jullie, al Mijn trouwe kinderen, verbonden met de hemel, al nu, en goed voorbereid zullen jullie de verandering doorstaan, hand in hand met de Meester, Die Ik ben. Vertrouw en geloof!

Jullie Vader van eeuwigheid, JESUS CHRISTUS, Die jullie altijd liefheeft en leidt. Amen."

Lieve broeders en zusters,

Tot nu toe waren de openbaringen van onze hemelse Vader tijdens de feestelijke bijeenkomsten altijd zeer uitvoerig en gedetailleerd. Dit zal in de toekomst iets anders zijn: de woorden van Jezus zullen korter en bondiger zijn, maar daarna zullen er stille kwartieren zijn waarin we wat we gehoord hebben geestelijk kunnen verdiepen en ons innig met Zijn liefde kunnen verbinden. Het kan zelfs gebeuren dat Hij zelf een meditatie inleidt of begeleidt.

Ook de broederlijke uitwisseling, vragen en antwoorden, evenals gezamenlijk gebed, zijn zeer belangrijk en moeten een vast onderdeel van de feestelijke bijeenkomsten worden. Natuurlijk is dit geen verplichting; als iemand alleen wil luisteren, is dat ook goed.

Hartelijke groeten, je broeder in Jezus Christus Samuel

